

**RAAD VAN
DE EUROPESE UNIE**

**Brussel, 7 juni 2002 (12.06)
(OR. en)**

**9563/1/02
REV 1**

**Interinstitutioneel dossier:
2001/0182 (CNS)**

LIMITE

ASILE 30

NOTA VAN HET VOORZITTERSCHAP

aan:	het Coreper/de Raad
nr. vorig doc.:	9563/02 ASILE 30
nr. Comv.:	11355/01 ASILE 41 - COM(2001) 447 def.
Betreft:	Voorstel voor een verordening van de Raad tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land bij een van de lidstaten wordt ingediend

I INLEIDING

1. Overeenkomstig artikel 63, punt 1, onder a), van het VEG heeft de Commissie in juli 2001 een voorstel ingediend voor een verordening van de Raad tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend.

Met het verordeningvoorstel wordt beoogd de Overeenkomst van Dublin van 15 juni 1990 betreffende de vaststelling van de staat die verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek dat bij een van de lidstaten wordt ingediend, in het communautaire kader op te nemen.

Het voorstel behelst fundamentele beginselen om te waarborgen dat er altijd een lidstaat bevoegd is voor de behandeling van een asielverzoek, terwijl meervoudige verzoeken vermeden worden. Voorts berust de verantwoordelijkheid over het algemeen bij de lidstaat die de belangrijkste rol heeft gespeeld bij de binnenkomst of het verblijf van de asielzoeker op het grondgebied van de lidstaten.

Teneinde evenwel rekening te houden met de ervaringen die met de toepassing van de overeenkomst zijn opgedaan, heeft de Commissie een aantal wijzingen voorgesteld:

- wat de toewijzing van de verantwoordelijkheid betreft, gelden er nieuwe criteria, waarbij de nadruk ligt op de verplichting van de lidstaten om illegale immigratie op hun grondgebied daadwerkelijk tegen te gaan; ook zijn er nieuwe bepalingen waardoor de eenheid van het gezin een autonome en verplichte waarde wordt;
- wat de toegepaste instrumenten betreft, zijn de beoogde proceduretermijnen veel korter en kan een beroep tegen de overdracht naar de verantwoordelijke lidstaat deze niet langer opschorten.

2. Gememoreerd zij dat, overeenkomstig de artikelen 1 en 2 van het Protocol betreffende de positie van Denemarken, dat is gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, Denemarken niet deelneemt aan de aanneming van dit voorstel en het bijgevolg niet bindend is voor, noch van toepassing is in Denemarken.

Overeenkomstig artikel 3 van het Protocol betreffende de positie van het Verenigd Koninkrijk en Ierland, dat is gehecht aan het Verdrag betreffende de Europese Unie en het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, hebben het Verenigd Koninkrijk en Ierland, elk per brief van 30 oktober 2001, meegedeeld dat zij wensen deel te nemen aan de aanneming en toepassing van dit voorstel.

3. Het Europees Parlement en het Economisch en Sociaal Comité hebben op 9 april 2002, respectievelijk 20 maart 2002, advies uitgebracht.
4. Het verordening voorstel is grondig besproken in de werkgroepen van de Raad, zonder dat evenwel overeenstemming kon worden bereikt.
5. Het voorzitterschap heeft diverse problemen ontdekt die door de Raad nader moeten worden besproken, opdat de deskundigen hun werk kunnen voortzetten en de verordening zo spoedig mogelijk kan worden goedgekeurd. Daartoe verzoekt het voorzitterschap de delegaties de volgende vragen te beantwoorden:

II

VRAGEN

1. Moeten illegale grensoverschrijding en illegale aanwezigheid op het grondgebied gehandhaafd blijven als criteria om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een asielverzoek?
2. Moet de verwijzing naar bewuste gedoging van de illegale aanwezigheid van onderdanen van derde landen gehandhaafd blijven?
3. Moeten bovengenoemde criteria genoemd worden in de volgorde van belangrijkheid die in het Commissievoorstel wordt aangegeven?
4. Kunnen de bepalingen van het oorspronkelijke Commissievoorstel in die zin gehandhaafd worden dat de verantwoordelijkheid voor de behandeling van een asielverzoek opnieuw komt te liggen bij de lidstaat waar het verzoek is ingediend, indien de overdracht van de asielzoeker naar de verantwoordelijke lidstaat zes maanden na het besluit tot overdracht nog altijd niet heeft plaatsgevonden?
5. Wat de vorige vraag betreft, moet er rekening gehouden worden met uitzonderingen, zoals bijvoorbeeld het instellen van beroep, het verdwijnen van de asielzoeker, ernstige ziekte of hechtenis van de asielzoeker enz?
6. Vindt u de termijnen voor besluiten over verzoeken om "overname" en "terugname" geschikt?
